

ISSN: 2454-5813
IJSR 2015; 1(3): 17-18
© 2015 IJKS
www.kannadajournal.com
Received: 04-10-2015
Accepted: 05-11-2015

ಡಾ||ಶಿವಾನಂದ ಎಂ.ಹಂಚಿನಾಳ
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ನ್ಯೂಹೊರೈಜನ್ ಕಾಲೇಜು
ಕಸ್ತೂರಿನಗರ,ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೪೩

ಡಾ||ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ: ಸಮಕಾಲೀನ ವಿಮರ್ಶೆ

ಡಾ||ಶಿವಾನಂದ ಎಂ.ಹಂಚಿನಾಳ

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಕಾಲಿನತೆಯನ್ನು ಗರ್ಭಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತೆ. ಬಹುಪಾಲು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೃತಿಗಳು ತನ್ನ ಸಮಕಾಲಿನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಡ್ಡಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಕೃತಿಕಾರನಿಂದಲೇ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಯಾಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ಅವರು ನೋಡುವ ಪರಿಯೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯ್ದ ಲೇಖನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರ ಸಮಗ್ರಗದ್ಯದ ಭಾಗ-೧ರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಲೇಖನಗಳಿದ್ದು ಪಂಪನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇದುವರೆಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಓರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ವಿಷ್ಣೇಷ್ಣಾತ್ಮಕ, ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳಂತಿವೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜೈನಸಾಹಿತ್ಯ, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನೋಟ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗುವ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಿಮಾಂಸೆ, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಜೊತೆ ಜೊತೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ.

“ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಶೆ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಸುವರ್ಣ ಸೇತುವೆಯಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಎಸ್.ಆರ್.ವಿಜಯಶಂಕರ ರವರ ಮಾತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

‘ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ’ : ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವ ಲೇಖನ ಪಂಪನ ನೀಲುವು, ದೋರಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ “ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಪಂಪ ವ್ಯಾಸರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗುವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ, ತನ್ನ ದೊರೆಯಾದ ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಬದ್ಧತೆಯಾಗಿಸುವ, ಅನ್ನದ ಋಣ ತೀರಿಸುವ, ತನ್ನ ನಾಯಕನಿಗಿಂತ, ಪ್ರತಿನಾಯಕನನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬದ್ಧತೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದವಾಗಿದ್ದು ಎಡಪಂಥೀಯರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಇದು(ಅಡ್ಡಚಾಚು) ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಸ್.ಆರ್.ವಿಜಯಶಂಕರ್ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ “ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರಿವಿನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿರೋಧಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ಅವರ ವಿಮರ್ಶಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ‘ಬದ್ಧತೆ’ ಯನ್ನು ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ (ಸಮಕಾಲೀನ) ಇಟ್ಟು ಅದರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಚ್.ಎಂ.ಚನ್ನಯ್ಯ ಆಳುವಧೋರಣೆ” ಎಂದೊಡನೆ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧಿಸುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಸೇತುವೆ ಕ್ರಮದ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮಿತಿಗಳೆರಡೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಪಂಪ ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಪರವಾದ ವಿಶೇಷ ‘ಪಕ್ಷಪಾತ’ಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ನರಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ನಿಲುವು.

ವಚನ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ಅವರು ವಚನಕಾರರು ನಿಷ್ಕರವಾದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ವಚನಕಾರರ ವಿಚಾರ ಕ್ರಾಂತಿ’ ಯೆಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ವಚನ ಚಳುವಳಿಯ ಬಹುಮುಖ ನೆಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ

“ವಚನಕಾರರು ಅಥವಾ ಶಿವಶರಣರು ಮೂಲತಃ ನಿಷ್ಕರ ವಿಮರ್ಶಕರು. ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕುರಿತು ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದವರು” ೧) ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ವಚನ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾ ಚಳುವಳಿಯೆಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ (ವಿಮರ್ಶಾ) ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

Correspondence
ಡಾ||ಶಿವಾನಂದ ಎಂ.ಹಂಚಿನಾಳ
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ನ್ಯೂಹೊರೈಜನ್ ಕಾಲೇಜು
ಕಸ್ತೂರಿನಗರ,ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೪೩

ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರು ವಚನ ಚಳುವಳಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ, ಕಾಯಕ, ಲಿಂಗಬೇದ, ದೈವಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಮಕಾಲಿನ ವಾಸ್ತವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಚನ ಚಳುವಳಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರು ವಚನ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು ಕೂಡ, ಹೇಳುವ ಪರಿ ಉಳಿದ ವಿಮರ್ಶಕರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಚನ ಚಳುವಳಿಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಆರ್.ನಾಗರಾಜ್ ರವರ ವಿಚಾರ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದದ್ದು ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. “ಅಲ್ಲಮನ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಾಟಕೀಯತೆ ಇರುವುದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೀ ರಮ್ಯೀಕರಣಗಳ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ”-೧

ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶೆ ಕೇವಲ ಕವಿಯ ಅರ್ಥಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. “ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿ” ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ “ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶೆ ಕೇವಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವ ಕಾರಣ ಇದು ಅರ್ಥವಿಮರ್ಶೆಯಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಇನ್ನು ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಧಾರವೆಂಬುದು ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಆರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಸಮಕಾಲಿನ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಎಂದೂ ನ್ಯಾಯ ಸಲ್ಲಲಾರದು ಎಂಬ ಮಾತು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ”-೨

ಈ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬಹುಶಃ ಸಮಕಾಲಿನ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕ ಗಾಢವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಸಮಕಾಲಿನ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಸಹಜ. ವಿಮರ್ಶಕನ ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಕೃತಿಯ ಅಥವಾ ಕವಿಯ ಸಮಕಾಲಿನ ಅನ್ನುವುದು ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಸಮಕಾಲಿನತೆ ಅಂದರೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಸಾಮ್ಯತೆ ವಿಷಯದ ಸಾಮ್ಯತೆ ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶಕರೆಂದರೆ ವಿಕೃಗೋಕಾಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೀಗೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಚೌಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

“ ನಿಜವಾದ ಕೃತಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ವಿಮರ್ಶಕರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಆ ಕೃತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವದ ಎಂಬುದರ ಸಂಕೇತ”-೪ ಅದರಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ಸಮಕಾಲಿನ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಎಂದೂ ನ್ಯಾಯ ಸಲ್ಲಲಾರದು” ಎಂಬ ಮಾತು ಮಹತ್ವ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಬವ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿ ಸಮಕಾಲಿನ ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರ ವಿಮರ್ಶಾ ನಿಲುವು ವಿಶಾಲವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಒಮ್ಮುಖವಾಗದೆ ಬಹುಜನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ ರವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಲೇಖನಗಳು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕಾರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ನಂಟನ್ನು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣೆಗಳು

1. ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್, ಸಮಗ್ರ ಗದ್ಯ-ಸಂಪುಟ - 1 ಪುಟ-42
2. ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮತ್ತು ಶೈವಪ್ರತಿಭೆ - ಡಿ.ಆರ್.ನಾಗರಾಜ್, ಪುಟ-183
3. ಸಮಗ್ರಗದ್ಯ - ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್ - ಪುಟ - 76
4. ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಮಗ್ರಗದ್ಯ - ೨ (ಗತಿ ಬಿಂಬ) - ಪುಟ - 77